HRIČO

Časopis žiakov ZŠ s MŠ P. V. Rovnianka, Dolný Hričov

Ročník IV., číslo 3

Obsah

Sme doma.....3 - 5

Mama – učiteľka.....6 - 7

Čo je láska.....8 - 9

Spoznávajme staré príbehy.....10 - 11

Jožko Známka.....12 - 13

Kniha.....14

Výroba rúška.....15

Súťaž z domu.....16

Záverka.....17

HRIČO – časopis žiakov ZŠ s MŠ P. V. Rovnianka v Dolnom Hričove, Školská 248, 013 41 Dolný Hričov. Štvrťročník. Ročník IV./ číslo 3. Šéfredaktor: Jakub Dobroň (7. B), predsedníčka redakčnej rady: Vanessa Uhliariková (9. roč.), redaktori: Timea Uhliariková (9. roč.), Romana Drgová, Viki Štrkáčová (6. A), Slávka Štulrajterová, Vanesa Žoldáková, Klaudia Dobroňová (6. B), Miška Ševčíková (3. roč.).

Pedagogický dohľad:
Mgr. Jana Kršková a Mgr. Renáta Barčíková
Toto číslo vyšlo 10. mája 2020.
Ďakujeme všetkým prispievateľom.
Titulka: Kytica – Nina Sedliačková, 8. roč.

Milí čitatelia,

práve držíte v ruke nové číslo časopisu Hričo. Keďže je máj, venujeme sa láske, ale aj súčasnej situácii, ktorá nám všetkýcv posledných týždňoch veľmi ovplyvnila život. V novom čísle sa dozviete:
Ako sa žiaci z našej školy zabávajú v karanténe? Nájdete v článku Sme doma. K čomu majú lásku naši redaktori? Dozviete sa v článku Čo je láska? Prečítajte si aj starý príbeh o Afrodite. Kde je Jožko Známka tentoraz? Ešte je stále v Bratislave? Dočítate sa na strane 12-13. Chcete sa nadýchať čerstvého vzduchu prírody, ale les je až za dedinou a vy nemáte rúško? Vyrobte si ho podľa nášho návodu. A na záver sa môžete zabaviť vtipmi a vylúštiť tajničku. Prežite s naším Hričom veľa pekných chvíľ. A aby sme sa po karanténe mohli stretnúť živí a zdraví, prosím, ostaňte doma.

Váš Kubo

SME DOMA

Už sme doma viac ako mesiac a ja som sa rozhodla, že napíšem, ako trávim karanténu ja s mojou rodinou.

Keďže nemôžeme chodiť moc po vonku, vynahradzujeme si tento čas tým, že pomáhame mame s pečením. Mama stále opakuje: "Čo sa v mladosti naučíš, v starobe akoby si našiel". A preto nás zasvätila do pečenia chlebíka a iných dobrôt. Samozrejme, že sa musíme aj učiť, takže do obeda sa učíme a po obede máme pokoj. Už sa iba hráme a zabávame. Ale niekedy aj pomáhame s domácimi prácami, ale to hlavne Šimonko. Mama nám stále hovorí, aby sme si z neho brali príklad ☺. Rád vykladá umývačku, dokonca aj vysáva. Keď je vonku pekné počasie trénujem s Filipom futbal a potom si spolu zahráme aj tenis. Keďže nesmieme chodiť na tréningy, trénujeme aspoň doma.

Dokonca sme starkej pomáhali so sadením cibule, hrášku, mrkvičky, petržlenu a cvikle. Teraz to musíme len polievať , aby sme na jeseň mali úrodu ☺. A mame sme pomáhali so sadením kvietkov v záhradke. Musíme aj nejako užitočne vyplniť čas, keď ho máme teraz viac, ako keď chodíme do školy. Nikdy by ma ani nenapadlo, že to raz poviem, ale: „Chýba mi škola, spolužiaci a dokonca aj učitelia." A to sa mi moc do nej chodiť nechce, ale to asi nikomu ☺. Hovorí sa, že človek príde na to, čo mal, až keď to stratí. A teraz sa to potvrdilo. Aj keď môžeme spolu telefonovať, nie je to to isté, ako byť v osobnom kontakte.

Mama hovorí, že z nás ošedivie, ale však z takých zlatíčok ako sme my, sa ošedivieť proste nedá, to bude tou starobou.

Hrali sme sa na schovávačku a Šimonka sme schovali do koša na prádlo. Mama sa nám smeje, čo všetko ešte nevymyslíme. Myslím si, že ona by už bola rada, keby sme šli do školy.

Nina Rašovcová

Doma sme už vyše šesť týždňov. Každý tieto dni prežíva inak, niekto plače za školou, niekto je zase rád, že škola nie je, alebo im viac vyhovuje domáce učenie. Aj keď sa podľa mňa učí horšie bez pani učiteľky, ale myslím si, že nikto tieto dni nežije len učením. Ja svoje dni trávim rôzne. V prvom rade si určite dlhšie pospím. Keď si spravím povinnosti do školy, pomáham maminke s upratovaním alebo s mladšou sestrou, ktorá momentálne najradšej hrá detské Monopoly. Rada si zahrám aj na gitare. Pomáham aj ockovi, obľúbila som si umývanie áut a robím to veľmi rada. Raz maminku napadlo, že si môžeme rozložiť jedálenský stôl a hrať na ňom ping pong a sestru zase napadlo, že pod ním budeme mať bunker.

Večer si pozeráme divadielko na YouTube o lienke Kikilienke, ktorá býva v Rozprávkovom lese a bráni pánovi Korošovi nakaziť celý les. Je to skôr pre deti, ktoré chodia do MŠ, ale aj ja sa na tom zabavím a zasmejem. Takto si tiež na YouTube pozeráme sv. omše, ktoré tam dáva náš pán farár. Na tieto sv. omše sa chceli dívať aj moji starí rodičia a viete si predstaviť, aká sranda je orientovať babku cez videohovor, aby si vyhľadala omše na youtube – ale zvládli sme to. Veľmi mi chýbajú aj naše utorkové eRko stretká a po nich detské sv. omše. Keď je vonku pekné počasie, ideme sa pohrať na dvor. Hráme bedminton, robíme si prekážkové dráhy a meriame čas, za koľko ju prejdeme. Niekedy hráme futbal, ale v týchto dňoch bola zima, tak sme väčšinou boli vo vnútri a dúfali, že už bude krajšie a teplejšie.

Chodíme aj na krátke prechádzky, samozrejme s rúškom. Keďže my rúška nešijeme, ušila nám ich naša kamarátka Adelka. Šila ich naozaj celá rodina. Asi aj vám už chýbajú starí rodičia alebo rodina, ktorú nemôžete teraz navštíviť. Ja som veľmi rada, že sú telefóny a aplikácie, aby sme sa mohli vidieť. Babka a dedko, keď to uvideli, nechceli uveriť, že niečo také existuje, ale boli tomu veľmi radi. Našťastie som im to ešte stihla nainštalovať, lebo si neviem predstaviť, ako by som ich navigovala. Takisto si voláme aj s krstnými rodičmi, ktorí majú malé bábätko, ktoré nám veľmi chýba, ale aspoň takto môžeme komunikovať. Voláme si s nimi veľmi radi.

Neviem, ako dlho si takto budeme volať, ale ja dúfam, že sa s nimi už čoskoro uvidíme, no nielen s rodinou, ale aj s ostatnými - kamarátmi, spolužiakmi, učiteľmi. Veľmi sa na to teším.

Vanesska Žoldáková

Keďže sa na Slovensku objavil koronavírus, zatvorili sa všetky školy a obchody okrem lekární a potravín. Povedali nám, nech zostaneme doma. A ak mám úprimne povedať, bola som s tým v poriadku, pretože som tak trochu introvert. Aj keď je celkom nuda stále byť doma, ale je to pre dobro nás a ostatných ľudí. Ale horšie je to, že dnes moja sesternica mala narodeniny a nikto nemohol prísť na jej oslavu. Čo máme robiť, keď je karanténa a je nuda? Poviem vám, čo robím ja a ak chcete, môžete sa inšpirovať.

Keď sa doma nudím, začnem si kresliť. Ale nie iba také veci ako jablko alebo postavičky zo seriálov. Najlepšie je, keď si vy sami vymyslíte postavičku a dáte jej príbeh, inak povedané back story. Napríklad niečo hrozné sa tej postavičke stalo, že ju to zmenilo na človeka, akým je teraz. A keď ich budete mať viac, môžete urobiť aj celý komiks s príbehom vašej postavičky. Čo je aj celkom zábava. Môžu byť z rôznych dôb alebo z iných dimenzií.

A keď sme sa predtým bavili o seriáloch a postavičkách, tak je dobre pozrieť si nejaký film. Nájdite si filmový žáner, ktorý vás baví a nájdite si podobné filmy alebo seriály. Najlepšie ak máte HBO alebo Netflix. Ale ak nemáte ani jedno, tak to nevadí, hľadajte stránky na internete, kde môžete pozerať filmy zadarmo ako napríklad sledujfilmy. Alebo sa pozerajte na youtube na filmové recenzie, aby ste vedeli, čo máte hľadať. Alebo top 5-10 filmy na youtube.

Hrajte spoločenské hry s rodinou. Cez karty až po doskové hry alebo aj slovný kvíz. Alebo ak ste kreatívni, vymyslite si vlastnú hru. A ak ani to nie, tak je tu tá najtypickejšia hra na svete – pravda alebo úloha.

Volajte svojim príbuzným a kamarátom. Určite chýbate svojim kamarátom a rodine, preto je dobré im raz za čas zavolať alebo napísať. Hlavne starým rodičom, tí sa cítia najosamelejšie. Ja komunikujem s babkou cez sociálne siete.

Musíme byť všetci silní, umývať si často ruky a dať si raz za čas nejaký vitamín. Ale hlavne zostaňme doma, potom táto karanténa skončí. Tak prosím, nevykrádajte sa z domu za vašimi kamarátmi. Držte sa ďalej od ľudí, ktorí kýchajú alebo kašľú. Noste rúško a rukavice, ak idete do obchodu. A hlavne sa snažte byť zdravý a vážte si to, čo máte. A nerobte si zásoby, lebo to je sebecké, aj ostatní ľudia tie veci potrebujú. Želám vám všetkým zdravie a verím, že to vydržíte!

Timea Uhliariková

Ako prežívam karanténu ja? V tomto čase sa samozrejme učím ako každý žiak. Ale okrem toho chodím aj vonku – so psom na prechádzku alebo na bicykel, keď je to možné. Popri tom všetkom samozrejme pomáham starkému a rodine v domácnosti – pestujem doma záhradku, alebo som na mobile. Tento vírus, ako všetci viete, sa šíri neuveriteľne rýchlo, za 24 hodín pribudne 100 prípadov, a tak v tejto ťažkej situácii by sme mali byť ohľaduplní a disciplinovaní. Musíme pomáhať rodine – volať s nimi, aby vedeli, že nám na nich záleží. Mali by sme aj poďakovať učiteľom našej školy, že sa o nás zaujímajú a posielajú nám úlohy, aby sme sa napriek všetkému mohli naďalej vzdelávať. Mnohí z nás si priali učenie z domu, ale teraz nám to vadí, lebo nám chýbajú spolužiaci aj učitelia. Ale chápeme, že je to potrebné a dôležité, byť doma, aby sme neohrozovali druhých. Ostaňte doma a poctivo sa učte. A niečo pekné si nakreslite, napríklad svojho domáceho miláčika.

S pozdravom pre celú školu:-)
Viktória Štrkáčová

Mama - učiteľka

Odkedy sú školy zatvorené a my sa učíme doma, našimi domácimi učiteľmi sa stali naši rodičia. V tomto špeciálnom čísle vám prinášame rozhovor, ktorý pripravila Vaneska Žoldáková so svojou maminou – učiteľkou. Zároveň chceme poďakovať všetkým maminám a ocinom za to, že sa nám venujú a pomáhajú nám s domácimi úlohami. ĎAKUJEME:-)

Od 16. 03. 2020 sme doma a nechodíme do školy. Ako zvládaš túto situáciu, ako sa ti s nami učí?

Samozrejme, začiatky boli ťažšie. Mali sme už od septembra zabehnutý režim okolo školy a krúžkov. Toto všetko zrazu skončilo a museli sme svoj čas úplne inak prerozdeliť a zorganizovať. Ostali ste doma so svojimi povinnosťami zo školy, Simonka z tanečnej, ty z gitary a pritom sme museli vyplniť voľný čas aj Nelke. Bolo to niečo úplné nové – iné ako prázdniny, kedy sa neučíte a môžete sa stretávať s kamarátmi a rodinou. Niektoré dni som mala pocit, že bol jeden kolobeh - tlačenie úloh, vysvetľovanie, učenie, prepisovanie, kreslenie, fotenie, scanovanie, kontrolovanie, posielanie úloh, trénovanie... Museli sme si spraviť systém, čo je neodkladné a treba urobiť ešte dnes, ktorá úloha má ešte čas a taktiež, ktorá z vás pôjde kedy k počítaču. Snažila som sa vám vysvetliť, aby ste to brali zodpovedne, lebo ak zanedbáte nejaké dôležité učivo, dobehne vás to, keď nastúpite do školy. Myslím, že to zvládate celkom dobre, snažíte sa plniť svoje úlohy, keď je nové učivo alebo niečomu nerozumiete, vždy si to spolu prejdeme a vysvetlíme. Ale ako som už hovorila, to ako sme to všetko zvládli, sa ukáže, až keď nastúpite do školy.

Vidíš aj nejaké pozitívne veci v tejto situácii?

Určite áno. Ako som už hovorila, začiatok bol ťažší, ale uvedomila som si, že túto situáciu nezvládneme s úsmevom, pokiaľ budeme rozmýšľať negatívne, aké je to všetko ťažké a náročné. Povedala som si, že pokiaľ budeme zdraví, čo je najdôležitejšie, ideme si tento čas vychutnávať. Ste doma 7 týždňov. Ocko síce chodí do práce, ale my štyri sme spolu zrazu 7 týždňov, 24 hodín denne. Simonka má viac času na svoje obľúbené knižky, teba začalo baviť pečenie koláčov, máte viac času hrať sa s Nelkou, viac mi pomáhate s domácimi prácami. Čas, ktorý spolu trávime je najmä o smiechu, radosti a pomoci, čo mňa, ako mamu veľmi teší.

Každú druhú májovú nedeľu je Deň matiek. Tento rok pripadol na 10. 05. 2020. Spomínaš si na nejaké vystúpenie, prekvapenie, darček, ktorý si odo mňa dostala?

Tento sviatok mám veľmi rada. Veľmi sa vždy teším na vaše vystúpenia – už od doby, kedy si začala chodiť do škôlky. Pamätám si na tvoje prvé vystúpenie, mala si na hlave vyrobený červený papierový tulipán a spievali ste pesničku Jarné kvietky od Márie Podhradskej a Richarda Čanakyho. Darovala si mi vo fľaške navrstvené rôzne cestoviny. Bolo to pre mňa prvé vystúpenie, ktoré som ako mama zažila, preto si to tak dobre pamätám. A taktiež si spomínam na Tvoje veľké prekvapenie z minuloročného Dňa matiek, kedy si s triednou pani učiteľkou Barčíkovou natrénovala báseň od Milana Rúfusa – Mamička. Vôbec neviem, kedy si sa ju naučila, len si mi pred vystúpením povedala, že musíš ísť slušne oblečená. Bolo to naozaj veľké prekvapenie, v očiach sa mi leskli slzy, v hrdle som mala hrču a v srdci neuveriteľný pocit lásky a vďaky.

Ďakujem za rozhovor.

Milan Rúfus

Mamička

Vie o nás všetko. Viac než mnohí iní.
A napriek tomu nikdy nesklame.
A nespomína dlho na prečiny.
O kom to vravím? Predsa o mame.

Mama. Ten človek, čo najdlhšie mlčí,
keď ublížia mu jeho najbližší.
Po každom páde znovu chodiť učí.
Po každom plači znova utíši.

Mama. Tá večná diakonka skromná.
Vyperie, vyžehlí, sedí nad šitím.
Takejto službe sa nič nevyrovná.
No iný život bol by nebytím
pre ňu, čo tŕpne pre každý náš krôčik.

A dá aj to, čo sama postráda.
Srdcom je pri nás, kam nevidia oči.
Nechce nás stratiť. Veľmi nerada.
Preto sa bojí snáď viac, než by chcela.
Hádam viac než my sami o seba.

Snáď myslíme si, že by nemusela
a že nám toľkej lásky netreba.
Nech neradí a nech sa nevyzvedá.
A vtedy mnohý z nás sa poraní,
keď rady matky za lesk sveta predá.

Mama vždy chcela iba ochrániť.
Potom snáď tuší utajenú bolesť
ukrytú hlúpo, za drzosť a chlad.
Pridobre pozná naše srdce holé.
Mama. Ten človek, čo vždy vie mať rád.

Odkazy mamám

Mami, si najstarostlivejšia, najúžasnejšia a najtrpezlivejšia mama na svete a v tejto náročnej situácii si ma veľa naučila ja som veľa pochopila a za to ti chcem povedať veľké ďakujem a ľúbim ťa.
Vanesa Žoldáková

MAMA, toto slovo vyslovíme najmenej stokrát denne. A niektorí si ani neuvedomujú, čo to slovo vlastne znamená:
M – milión veci, ktoré mi dala,
A – aj slzy, ktoré vyplakala, aby ma chránila,
M - má srdce zo zlata,
A – a múdrosť s pravdou, ktorú mama má!
Toto všetko znamená slovo mama. A keďže je dnes Deň matiek, tak by som chcela mojej maminke poďakovať za podporu, pomoc, ochotu, povzbudenie, strechu nad hlavou, za každý jeden úprimný smiech a bozk na dobrú noc. Proste za všetko! Mami, chcem, aby si vedela, že Ťa ľúbim najviac na celom svete a navždy to tak zostane. Ďakujem, že si, pretože ty si nenahraditeľná!
Nela Bezáková

Úsmev mamy je ako keď zažiari Slnko. Nežnými lúčmi pohládza po tvári. Jej oči sú ako drahokamy. Lesknú sa a žiaria. Keď sa zasmeje, tak v nich iskrí ako v ohni. Jej dotyk je ako samotného anjela. Plný nehy a lásky. Má ruky zo zlata. Letmý bozk od nej dokáže zahojiť rany na duši aj na srdci.
Ďakujem, mami.
Nina Sedliačková

Mame sa chcem poďakovať za to, čo všetko pre nás robí. Ako sa o nás stará, pomáha nám a vo všetkom nás podporuje. Chcem sa jej poďakovať za trpezlivosť sedieť s nami, jej dcérami, pri úlohách a pomáhať nám s nimi. Ďakujem Ti, mamina, za všetko, čo pre mňa a moje sestry robíš.
Slávka Štulrajterová

Čo je LÁSKA?

Vanesa Žoldáková: Mať rád je pekná vlastnosť. Môžeme mať radi všeličo: zvieratá, učenie, hranie na hudobný nástroj, šport, knihy. Myslím si, že každý má niečo rád. Ale najväčšia láska je k rodičom, súrodencom... Ja svoju rodinu mám veľmi rada. Navzájom si pomáhame, spolu sa rozprávame, navzájom sa máme radi. Najväčšiu lásku pociťujem najmä, keď som smutná a spomeniem si na rodinu. Ako aj minule - bola som smutná, plakala som, ale keď som si spomenula na tých, ktorých mám rada, hneď som bola menej smutná. A viem, že keď prídem napríklad za rodičmi, všetko im poviem, oni povedia niečo mne, podporia ma a hneď na smútok zabudnem. Alebo keď sa hrám so sestrami, cítim že ma majú rady a ja mám rada ich. Keď som u starých rodičov a prespíme u nich, niekedy nás zoberú na výlet, alebo sme u nich aj s rodičmi a rozprávame sa. Život bez nich by som si nevedela predstaviť. Nikomu by som sa nemohla zdôveriť ani s nikým porozprávať, ani poradiť sa. A necítila by som už nikdy takú veľkú lásku ako od nich. A zase ja by som tak nikoho nemala rada ako ich. Takže život bez nich by bol veľmi smutný a nevedela by som si ho predstaviť ani skúsiť.

Jakub Dobroň: Mám viac lások napríklad, lásku ku zvieratám, k prírode, ku knihám a k hudbe. Neviem, či to je láska, ale rád recitujem. Prvýkrát som recitoval v štvrtom ročníku poéziu, ale autora si nepamätám. Spomínam si, že som mal veľkú trému. Odvtedy som si už zvykol, lebo vystupujem nielen v škole, ale aj na koncertoch. Zistil som, že lepšie sa mi recituje próza ako poézia. Próza má často dej. Najlepšie sa mi prednáša vtipná próza, ktorú si sám nájdem v knihách. Ak si chcete vybrať niečo vtipné na Hviezdoslavov Kubín, tak vám odporúčam jednu z kníh Denník odvážneho bojka od autora menom Jeff Kiney. Odporúčam pre chlapcov v mojom veku.

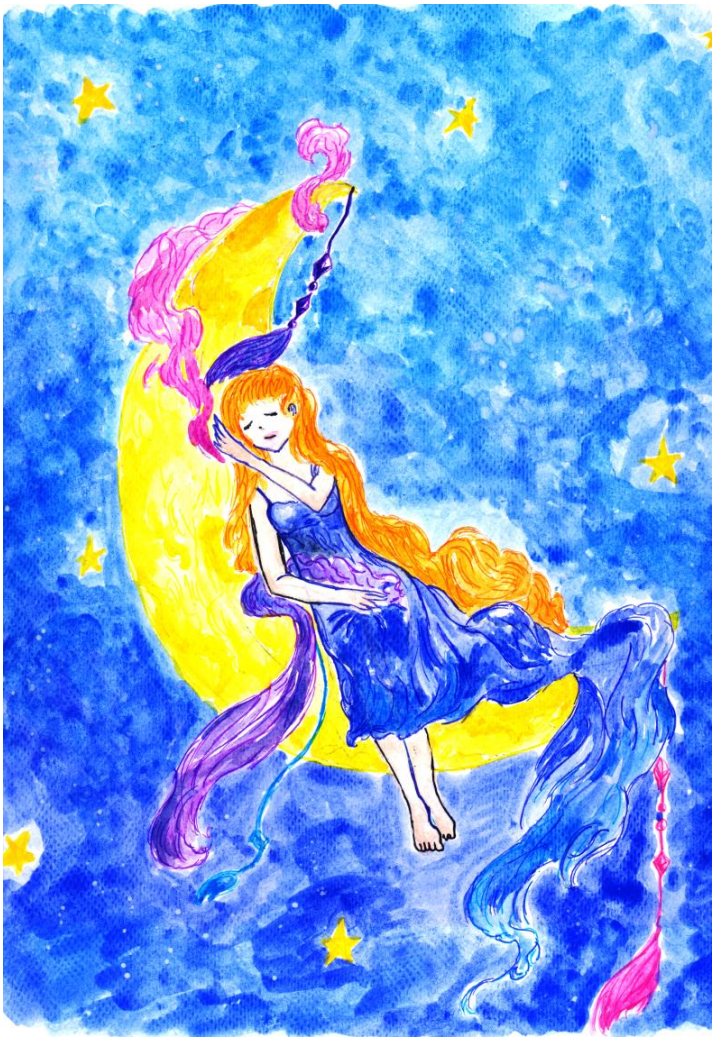

Nina Sedliačková: Moja láska je láska k maľovaniu a písaniu. Je tomu tak preto, lebo mi dáva možnosť premietnuť veci z mojej hlavy na plátno alebo papier. Na chvíľu sa ocitnem vo svojej malej bubline medzi hviezdami. Zabudnem na všetky svoje obavy a strácam sa v atramentových slovách a ťahoch štetca. Cítim sa skutočne šťastná, keď mi farby kvitnú na papieri.

Nina Rašovcová: Okrem toho že slovo láska je abstraktné podstatné meno, je to aj cit. U každého sa prejavuje láska iným spôsobom, niekto ju prejavuje pohladením, iný zase bozkom, a niekto aj pekným slovkom. A to je na láske to najkrajšie. Ale jedno je isté, ak niekoho máš rád, alebo k nemu cítiš niečo viac, správaš sa k nemu inak ako napríklad k iným kamarátom. Možno sa niekto hanbí prejaviť svoje city ku človeku, ktorého ma naozaj rád. Je to úplne normálne že máš napríklad strach z odmietnutia. Ale ak nič neskúsiš, nič nezískaš. Tak treba iba nabrať odvahu. A ak by ťa aj odmietol alebo odmietla, tak sa neboj, možno tá pravá láska na teba ešte niekde čaká, treba mať len nádej.

Odkazy mamám

Milá mama,

ďakujem Ti za tvoju lásku a pomoc, ktorú mi po celý môj život od narodenia dávaš. Ty si tá najmilšia a najlepšia mama, akú si človek môže želať. Tvoj úsmev žiari viac ako slnko. Vždy, keď som s tebou, cítim sa bezpečne, lebo viem, že sa môžem na teba spoľahnúť. Veľa zdravia, šťastia a lásky Ti prajem ku Dňu matiek.
K tvojmu slávnostnému dňu Ti z lásky venujem nasledovnú báseň, ktorú som pre teba napísala:

Ďakujem Ti mamička,
prajem veľa zdravíčka.
K tomu ešte kytička
a pusinky na líčka.

Ďakujem Ti veľmi moc,
za lásku a za pomoc.
Tvoj úsmev má veľkú moc,
rozžiari aj tmavú noc.

Vždy, keď smútok priletí,
tvoja láskavosť ho pohltí.

Ku Dňu matiek prajem Ti,
všetko naj,
čo najkrajší každoročný máj.

Pavlínka Mihálková

Mami, ďakujem ti za všetko, čo pre mňa robíš. Mám ťa rád, aj keď ti to nehovorím. Mama je len jedna a treba si ju vážiť.

PS: Všetko najlepšie, mami, ku Dňu matiek.

Matej Cigánik

Danko Uhlárik

Afrodita

Skoro každý vieme, kto je Afrodita a čo predstavuje. Ale málo ľudí pozná jej príbehy a jej zlú povahu a to, že robí na svete chaos.

Afrodita sa narodila zo šumivej peny v mori pri ostrove Kythera, kde sa aj usadila. A prečo sa Afrodita považuje za bohyňu krásy? Jedného dňa Eris, bohyňa chaosu, dá zlaté jablko Afrodite, Here a Aténe a povie, že to jablko patrí tej najkrajšej bohyni. Tak preto išli za Parisom a povedali, nech to rozhodne. Samozrejme, žiadna bohyňa nechcela prehrať, tak mu začali ponúkať darčeky. Hera mu ponúkla Európu a Áziu. A Aténa mu ponúkla najlepšie bojové taktiky. Afrodita mu ponúkla tu najkrajšiu ženu na svete, čo bola Helena z Tróje. Paris si vybral Afroditin dar a dostala to jablko a titul najkrajšia bohyňa. Ale bol tu problém, že Helena už muža mala, preto ju Paris uniesol, a tak vznikla Trójska vojna, za ktorú mohla Afrodita.

Mala niekedy Afrodita manžela? Hefajstos (boh kováčov) pretože bola krásna. A preto ju požiadal o ruku. Afrodita si ho nechcela vziať ale potom jej ponúkol ukované zlaté šperky a tak súhlasila. Ale po svadbe sa jej vôbec nevenoval a preto sa Afrodita cítila sama. Raz ju príde navštíviť boh vojny Ares. Okamžite sa do seba zamilujú. A preto vždy keď jej manžel odíde tak príde Ares. Raz pristihne ho Apolo (boh slnka)ako odchádza z Hefajstového domu. Preto sa ho spýta prečo tam bol. Ares mu povie že bol navštíviť svojho brata. Ale Apolo vedel že Hefajstos je na pracovnej ceste. Apolo všetko Hefajstovi povedal. Hefajstos si preto vymyslí plán. Ukoval sieť ktorú skoro nikto nemôže vidieť a dal ju nad posteľ. Povedal Afrodite že ide na ďalšiu pracovnú cestu čo jej nikdy predtým nepovedal. Keď Ares príde zase navštíviť Afroditu tak na nich spade ta sieť. A zistia že sa na nich pozerajú bohovia a Hefajstos. Zeus bol na nahnevaný na Afroditu ale vedel o tom že bola vo svojom manželstve nešťastná. Povedal Hefajstovi že jeho žena nie je žiadna trofej ktorú môže mať iba tak vystavenú a to že medzi nimi nevidí žiadnu lásku a nech sa rozvedú. Neskôr si Afrodita vezme Aresa a budú mať tri deti Najznámejšie dieťa je Eros. Môžete ho poznať pod menom Amor. Z príbehu Eros a Psyché.

Timea Uhliariková

Orfeus a Eurydika

Orfeus bol v gréckej mytológii synom boha Apollóna a múzy Kalioppy. Preslávil sa svojím spevom, ale hlavne svojou láskou k manželke Eurydike.

Jedného dňa musel Orfeus odísť z domu a Eurydika ostala doma sama. Raz sa vybrala von a ako tak prechádzala cez zelené lúky, uštipol ju jedovatý had. Eurydika umrela a neprebudil ju ani plač víl, ani Orfeovo zúfalstvo, keď sa vrátil. Nešťastný Orfeus sa odhodlal k činu, ktorý pred ním ešte nikto nevykonal – rozhodol sa, že sa vyberie do samého podsveta, ríše mŕtvych, a vyžiada si svoju manželku naspäť. Pri vstupe do podsvetia stretol Orfeus strašného trojhlavého psa Cerberusa. Orfeus ho však premohol svojím nádherným spevom. Pes si ľahol a Orfeus mohol prejsť cez brány podsvetia. Čarom svojej hudby a spevu obmäkčil aj prievozníka Chárona, ktorý ho previezol cez posvätnú rieku Styx.

Potom sa Orfeus dostal pred samotného boha podsvetia – Háda. Jeho manželka Persefona bola veľmi dojatá Orfeovým príbehom a jeho láskou k Eurydike, a tak Hádes sľúbil, že mŕtvu ženu vráti späť medzi živých. Dal mu však podmienku, že keď budú vychádzať z podsvetia, on pôjde prvý a ani raz sa za svojou manželkou neobzrie. Dlhú cestu Orfeus kráčal bez obzretia, ale nakoniec podľahol pokušeniu pozrieť sa, či Eurydika neklesá od únavy. Keď sa však obzrel, zo svojej ženy uvidel už len tieň, ktorý navždy zmizol v ríši mŕtvych.

Zúfalý Orfeus sedem dní a sedem nocí bez jedla a vody sedel na brehu rieky styx, plakal a prosil, ale márne. Do podsvetia sa už druhýkrát nedostal. Zronený sa nakoniec vrátil do svojej rodnej Trákie. V zelenom háji spieval smutné piesne, ktoré sa však nepáčili rozjareným ctiteľkám boha vína. Aby ho umlčali, hádzali doňho kamene, až kým Orfea nezasiahli smrteľnou ranou. Orfeova duša sa znovu dostala do podsvetia, a tak mohli byť manželia opäť spolu.

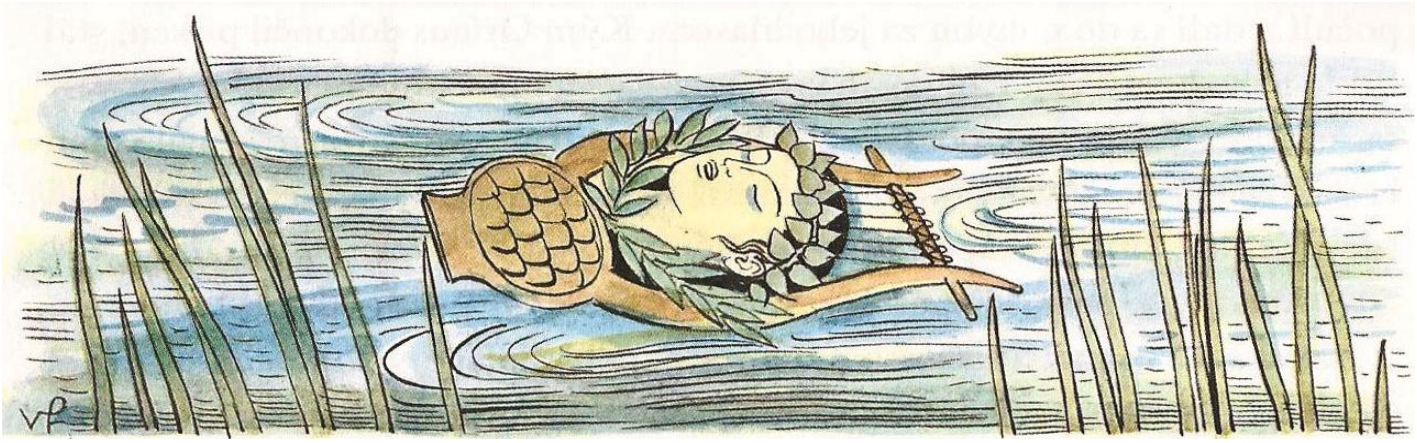

Orfeovo telo pochovali Múzy, bohyne umenia a múdrosti. Hlava, ktorú bakchantky Orfeovi odtrhli, plávala s lýrou na vlnách rieky Hebra a doplávala do mora až na ostrov Lesbos. Od tých čias spievali aj sláviky na ostrove krajšie ako inde a ostrov rodil slávnych pevcov. Aj najslávnejšia grécka poetka Sapfo sa tam narodila. Orfeova lýra plávajúca po rieke ešte ticho znela a mŕtva hlava naposledy ticho spievala. Vlny a brehy opakovali jej tichý spev. Podnes spievajú rieky, čo si zapamätali z piesne Orfea.

Text a obrázok spracované podľa greckebaje.files.wordpress.com

Jožko Známka

Bratislavské dobrodružstvo pokračuje

bratislava.sme.sk

Dobrý deň, som Jožko Známka. Prvý deň v Bratislave som moc pamiatok nepochodil, pretože som naháňal zlodejku. Preto som sa rozhodol, že dnes z hotela odídem trochu skôr, aby som sa stihol pozrieť na viac pamiatok. Bolo ráno a akurát som vyšiel z hotela. V duchu som si povedal, že dnes navštívim Bratislavský hrad, pôjdem do starého mesta a na UFO. Rozhodol som sa, že najskôr pôjdem na Bratislavský hrad. Autobusom som sa vyviezol ku hradu. Vošiel som do vstupnej brány, kde sedela pani za okienkom. „Cena lístku je päť euro.“ Povedala a poškrabala sa na čele. „Nech sa páči,“ podal som jej peniaze. Dala mi lístky a dodala: „Sprievodkyňa vás čaká na nádvorí.“ Vošiel som na nádvorie, kde stála sprievodkyňa už aj s nejakými ľuďmi. „Ešte chvíľu počkám, kým bude viac ľudí, zatiaľ sa môžete prejsť po našom krásnom nádvorí,“ povedala sprievodkyňa a sadla si na rozkladaciu stoličku. Poprezeral som si nádvorie, kde bol krásny trávnik. „Poďte všetci, prehliadka začína!“ zakričala sprievodkyňa. Previedla nás po celom hrade, až sme prišli ku soche Svätopluka na koni. Pri nej bol nápis: „Svätopluk, tretí panovník Veľkej Moravy.“ A pod nápisom bolo: „Autor sochy: Ján Kulich.“ Potom som sa autobusom zviezol do starého mesta a v starom meste som si požičal v požičovni bicykel a vozil sa po starom meste a za peniaze, ktoré som dostal za lapenie zlodejky, som si kúpil fotoaparát. Vozil som sa na bicykli a vtom som si všimol veľkú Michalskú bránu. Zastavil som a odfotil si ju. Všimol som si, že je otvorená a vstup je len jedno euro. Vstúpil som dnu. Sedel tam starý pán za okienkom a opýtal sa ma: „Dobrý deň, chceli by ste sa ísť pozrieť do nášho múzea a na našu vyhliadku?“ „Áno,“ odpovedal som. Pán mi dal vstupenky a brožúru o Michalskej bráne. Pozrel som si múzeum. Na jednom poschodí bola dokonca výstava zbraní. Vyšiel som hore po schodoch a ocitol som sa na vyhliadke. Videl som celé staré mesto. Hneď som si urobil aj fotku. Keď som išiel dole po schodoch, tak som sa šmykol a skotúľal sa dole. Asi som si o niečo musel udrieť hlavu a omdlieť. Keď som otvoril oči, stál nado mnou starý pán a povedal mi: „To že ľudia spadnú,

lonelyplanet.com

sa tu deje stále, máme veľmi klzké schody.“ Prikývol som hlavou, poďakoval a išiel preč. Keď som vyšiel von, bol som dosť hladný, tak som sa rozhodol, že sa idem najesť do UFA. Cesta trvala chvíľu. Keď som vošiel, všimol som si, že je to veľmi nóbl reštaurácia, a tak som dúfal, že ma nevyhodia. Našťastie ma nevyhodili. Usadili ma ku nádhernému stolu. Objednal som si Caesar šalát a pohár vody. Keď som jedol ,tak som spozoroval na okne ženu. Zľakol som sa, že ju tam niekto privrel a že každú chvíľu spadne. Preto som sa rozbehol ku oknu, otvoril som ho a až vtedy som si všimol, že je to atrakcia a tá žena má priviazané lano a chystá sa skočiť. Mysleli si, že som ďalší na rade a priviazali ma o lano. Snažil som sa im to vysvetliť, ale vôbec ma nepočúvali. Nemal som na výber, musel som skočiť. Keď som skočil, spomenul som si, že som do požičovne zabudol vrátiť bicykel. Neostávalo nič iné, len počkať kým ma vytiahnu. Po chvíli som si všimol, že padám a som blízko Dunaja. „Áááááááá...“ kričal som. Vytiahli ma, ja som im zaplatil a bežal som zaplatiť Požičovni. Jeden čašník si myslel, že utekám, aby som nemusel platiť a zavolal políciu. O chvíľu ma po ulici naháňala polícia a oddiel čašníkov. Dobehol som ku bicyklu, ktorý som mal stále opretý pri Michalskej bráne a vtedy ma chytili a posadili do policajného auta. Tam som im ukázal účtenku a pri vypočúvaní som povedal celý príbeh. Policajti sa aj s čašníkmi smiali a nechali ma vrátiť bicykel. Potom ma pustili a nechali ísť. Rozhodoval som sa, či chcem ísť vlakom alebo lietadlom, ale nakoniec som sa rozhodol, že sa dám do balíka. Domov som prišiel v poriadku, živý a zdravý. A rozhodol som sa, že nabudúce pôjdem do Trenčína.

Jakub Dobroň, ilustrácia: Timea Uhliariková

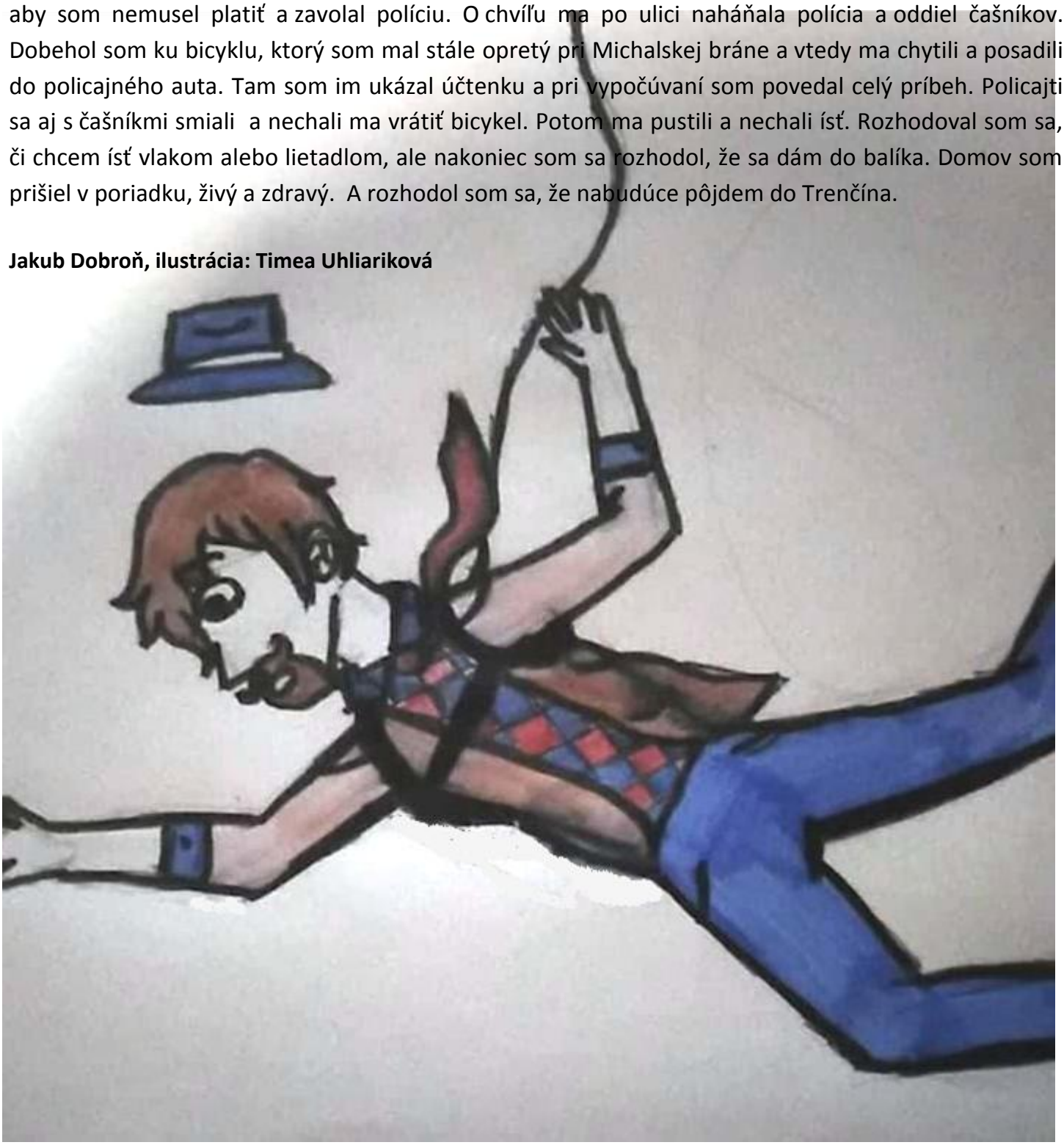

Marek odporúča knihu

TIGRÍ TÍM – POKLAD NA BOBREJ RIEKE

AUTOR : Thomas Brezina, VYDAVATELSTVO: Fragment

Kniha je pre čitateľov od 9 rokov.

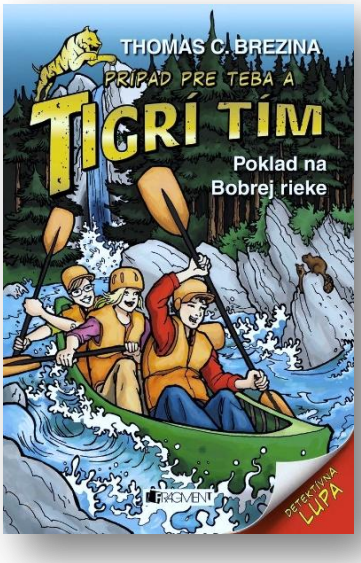

Tigrí tím sa rozhodol ísť na prázdniny ku Bobrej rieke za Patrikovým starým otcom. Luk si tam rozložil vysielačku a nahodil náhodnú frekvenciu, kde bolo počuť výkriky o pomoc, beh a nakoniec pád vysielačky do vody. Keď počul starý otec ten hlas, povedal, že to je Kevin. Kevin je ochranár lesa a Bobrej rieky. Starý otec povedal, že šiel hľadať poklad, keď v tom našiel tigrí tím vo vode fľašu s mapou k pokladu. Starý otec dal tigriemu tímu kajak. Tigrí tím šiel najskôr ku Kevinovej chatke. Bola tam vysoká vyhliadková veža a chata. Vo veži aj chate niekto bol. Bea išla do chaty a Luk s Patrikom šli ku veži. Keď Bea bola v chate, bola tam Kevinova mama, ktorej vyhorel dom a farma, na ktorej cvičila psov pre nevidiacich. Kým sa Bea rozprávala, Luk a Patrik vykríkli od bolesti. Niekto ich zozadu buchol a šiel preč na motorovom vodnom skútri. Tigrí tím nasadol do kajaku a nasledoval čln, na ktorom boli dvaja dospelí muži. Neskôr zistili, že to bol Rudo a Max, ktorí rozhadzovali fľaše s mapami pokladu, lebo ho nevedeli nájsť sami. Tigrí tím preto šiel nájsť poklad, aby ho nenašiel Kevin a vrátil sa do jeho chatky. Tigrí tím našiel iba pár dier z kopania niekoho iného, avšak nešli tam len tak, počuli rozhovor dvoch mužov, ktorí ich naháňali. Jeden z mužov sa volal Max a druhý Rudo. Tí dvaja rozhadzovali fľaše s mapami od pokladu. Tigrí pátrači hneď išli hľadať ďalej na rieke. Tigrí tím zbadal Maxa s Rudom a začali rýchlo veslovať. Max a Rudo im kričali, nech idú pomalšie, ale tigrí tím neposlúchol, myslel si, že ich chcú uniesť. Keď prešli 7 metrov, začali počuť vodopád a tigrí tím začal padať. Keď dopadli, hneď išli na pevninu sa usušiť, no nastala noc a starému otcovi sľúbili, že sa do večera vrátia. Keď sa tigrí tím začal vracať domov cez les, tak si všimli oheň, za ktorým hneď išli. Bol tam Kevin, ktorý tvrdil, že ho tam má tigrí tím nechať, ale indiánskymi znakmi tvrdil opak, no vtom si Luk všimol, že dvaja muži čupia v kríku a majú revolver. Tigrí tím pochopil, prečo im Kevin hovorí opak ako to, čo ukazuje. Hneď odtiaľ odišli a našli po ceste džíp, na ktorom bol útržok z novín, na ktorom bolo napísané, že bratia Šubertovci vykradli banku a 1 000 000 eur sa nikdy nenašlo a 3. brat umrel. Patrik naštartoval auto a išiel ku chate starého otca, no vtom sa prepichli 2 zadné gumy na aute a Patrik si začal nadávať, ako veľmi nevie jazdiť na aute. K autu prišli bratia Šubertovci s revolverom a tigrí tím uniesli a priviazali ku stromom tam, kde bol aj Kevin. Luk povedal bratom, že vie, kde je ten poklad, no nevedel. Bea si všimla, že keď je mapa pod ohňom alebo baterkou, tak je vyznačený červený kríž pri vodopáde, z ktorého spadli. Patrik zbadal Ruda a Maxa v kroví a naznačil im, že oni pôjdu ku vodopádu hľadať poklad a Rudo s Maxom ich medzi tým prepadnú. Aj sa tak stalo a v tom bola privolaná polícia od Kevinovej mamy. Max, Rudo a bratia boli chytení a tigrí tím dostal aj odmenu, ktorú dali Kevinovi a jeho mame, aby si opravili dom a farmu, a Kevinova mama sľúbila, že ďalšie šteňatá budú pomenované podľa tigrieho tímu.

Kniha sa mi veľmi páčila a aj som si prečítal ďalší diel Tigrí tím a Tyranosaurov ostrov a páči sa mi, že v knihe sú rôzne úlohy s lupou a na konci bola aj hviezdna mapa atď. Určite si prečítam ďalšie diely.

Marek Ondrúšek, 6. A

Výroba rúška

Z látky si vystrihnite štvorec, ktorý bude mať rozmer 20x20 cm.

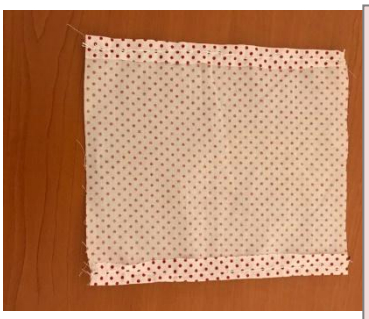

Potom si vrchné strany zložíte približne na 1,5 cm, zažehlíte a zošijete ako vidíte na obrázku.

Keď si vrchné strany zošijete, zložte látku na tri krát a zažehlite podľa návodu.

Po zažehlení látky si zohnite ľavú aj pravú stranu tiež približne na 1,5 cm a potom ich zažehlite a zošite. Zošite ich tak, aby sa cez ne dala prevliecť gumička.

Následne si prevlečte gumičku na oboch stranách rúška.

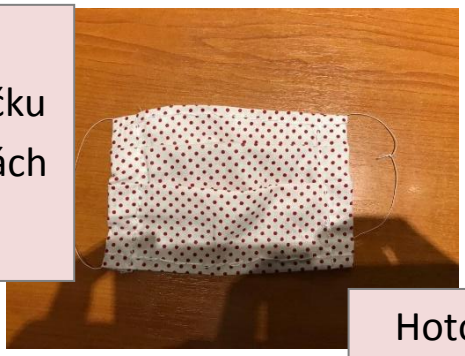

Hotovo :-)

O RÚŠKO SA TREBA STARAŤ!

Starostlivosť o rúško je veľmi dôležitá. Nemali by ste ho sa chytať. Chytiť ho môžete len pri skladaní z tváre, ale za gumičky. Ak si zložíte jednorazové rúško, je potrebné ho hneď zahodiť. Ak máte látkove rúško, musíte sa oň viac starať. Po zložení by sa malo rúško vyprať alebo vyvariť v horúcej vode s troškou jari približne 10 minút. Následne ho dáte vysušiť. Po vysušení ho ožehlite, ale bez pary. Keď tieto všetky potrebné kroky spravíte, môžete si ho dať naspäť do skrine na ďalšie použitie.

Vanesa Žoldáková

SÚŤAŽ Z DOMU

Je to pre mňa už štvrtýkrát, čo som sa zapojil do súťaže Jazykový kvet. Tento rok to ale prebiehalo trošku inak. Keďže sme sa nemohli zúčastniť súťaže osobne, vystúpenie sme museli natočiť doma a video poslať do súťaže. Súťažím v kategórii stand up a rozprávam o smiešnych príbehoch z mojej obľúbenej série kníh Denník odvážneho bojka. Natáčanie bola celkom zábava a teším sa, že sa moje vystúpenie porote páčilo.

Adrián Bóna, 6.A

Súťaže som sa tento rok zúčastnila druhýkrát a v mojom vystúpení hovorím príbeh Harry Pottera. Pôvodne je to pieseň, ktorá sa mi veľmi páči, a preto som si ju vybrala. Všetky slová viem už dávno naspamäť, iba som sa musela naučiť ju rozprávať. V júni bude celoslovenské finále, ale zatiaľ sa ešte nevie akou formou bude prebiehať.

Emma Bónová, 4.B

JAZYKOVÝ KVET✧ LANGUAGE FLOWER✧ FLOR DE IDIOMAS✧ SPRACHBLUME
FLEUR DES LANGUES✧ FLORE DI LINGUAS✧ ЯЗЫКОВОЙ ЦВЕТОК

DIPLOM - DIPLOMA

udelený | presented to

Adrián Bóna

ZŠ s MŠ P. V. Rovnianka, Dolný Hričov

za 1. miesto v kategórii | for the 1st place in the category

I. II. III. ~ English Deutsch русский язык español français italiano SFF INSLOGERO

Poetry & Prose ~ Drama ~ Monodrama ~ Stand Up ~ PT VT .....

Krajské finále | Regional Finals: Žilina, 22. 4. 2020

Predsedníčka celoštátnej odbornej komisie
Chairperson of the National Expert Committee

Člen poroty | Member of the Jury

MŠVVaŠ: 2017/13972:2-10B0 | IALFAC140901-LP-169
International Association of Language Fans | www.jazykovevzdelavanie.sk www.jazykovykvet.sk | ečd: 2001JK/KF

JAZYKOVÝ KVET✧ LANGUAGE FLOWER✧ FLOR DE IDIOMAS✧ SPRACHBLUME
FLEUR DES LANGUES✧ FLORE DI LINGUAS✧ ЯЗЫКОВОЙ ЦВЕТОК

DIPLOM - DIPLOMA

udelený | presented to

Emma Bónová

ZŠ s MŠ P. V. Rovnianka, Dolný Hričov

za 1. miesto v kategórii | for the 1st place in the category

I. II. III. ~ English Deutsch русский язык español français italiano SFF INSLOGERO

Poetry & Prose ~ Drama ~ Monodrama ~ Stand Up ~ PT VT .....

Krajské finále | Regional Finals: Žilina, 22. 4. 2020

Predsedníčka celoštátnej odbornej komisie
Chairperson of the National Expert Committee

Člen poroty | Member of the Jury

MŠVVaŠ: 2017/13972:2-10B0 | IALFAC140901-LP-169
International Association of Language Fans | www.jazykovevzdelavanie.sk www.jazykovykvet.sk | ečd: 2001JK/KF

ZÁVIERKA

Tajnička Niny Rašovcovej

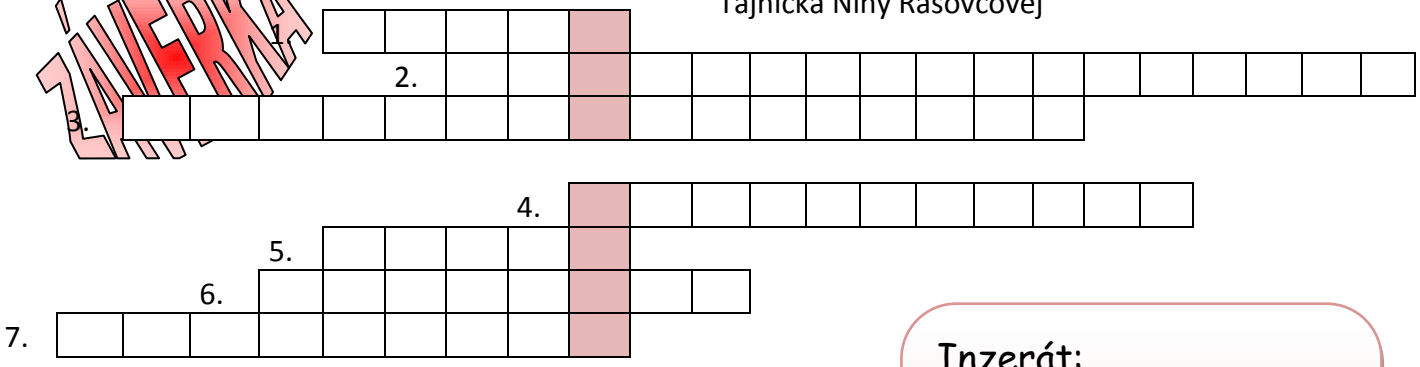

1. choroba, ktorá teraz spôsobuje veľa chorých ľudí alebo úmrtia
2. keď sa niekto doma učí, je to...
3. prístroj, ktorý umožňuje dýchanie v kritickom stave
4. prostriedok na ničenie parazitických baktérií
5. nosí sa na ústach a nose, nosíme ho vonku na ochranu
6. rozšírenie nákazlivej choroby na veľkom území
7. keď prídeme zo zahraničia, musíme ísť do dvojtýždňovej... (N sg.)

Inzerát:
Včera sa mi stratil zúrivý pes. Kto ho našiel, tomu sa ospravedlňujem

„Prečo máš na bruchu okuliare?"
„Lebo mám slepé črevo."

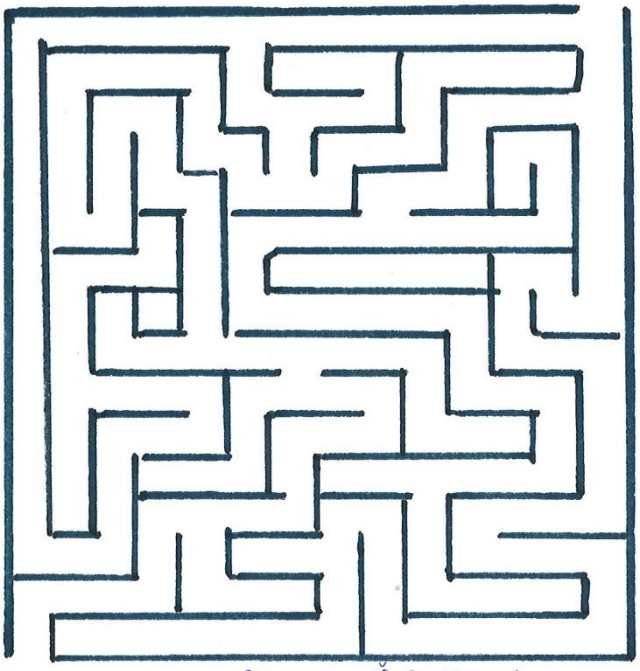

Polícia zatkla podvodníka, ktorý ponúka pilulky na večnú mladosť. Ide o recidivistu, ktorý bol už za tento skutok odsúdený v r. 1742, 1815 a 1936.

Chlapče bol prvýkrát v škole.
Vrátil sa domov a otec sa ho pýta:
„Tak, ako bolo v škole?"
„Riadne nás oklamali! Ano DVD, ani video, ani televízor, dvadsať ľudí tam sedí, dokonca aj stoličky boli drevené. A vraj prvá trieda!